

Szt. Erzsébet Hírlevél

2009 július

Imaapostolság missziós szándéka: Hogy az Egyház csírája és magja legyen olyan emberiségnek, amely kiengesztelődött és újra egyesült Isten egyetlen családjában, valamennyi hívő tanúságtételének köszönhetően a világ minden országában.

Egyházközségi naptár:

Július 1. (szerda)

Júl. 2. (csüt) **Sarlós Boldogasszony ünnepe.** Szentségimádás 17.30-tól

Júl. 3. (péntek) Első péntek van. **Szent Tamás Apostol ünnepe.**

Júl. 4. (szombat) *Szentmise csak este 18.30-kor van!*

Július 5. ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP Szentmisék: 9.00, 10.30 és 18.00-órakor.

17.15-től rózsafüzért imádkozunk, szentmise után titokcsere

Júl. 6. (hétfő)

Júl. 7. (kedd)

Júl. 8. (szerda)

Júl. 9. (csütörtök) Szentségimádás. 17.30-tól.

Júl. 10. (péntek)

Júl. 11. (szombat) Szt. Benedek apát ünn. *Mise csak este 18.30-kor van!*

Július 12. ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP Szentmisék: 9.00, 10.30 és 18.00-órakor.

Júl. 13. (hétfő) 19.15-órakor képviselőtestületi ülés a Plébánián!

Júl. 14. (kedd)

Júl. 15. (szerda)

Júl. 16. (csütörtök) Szentségimádás. 17.30-tól.

Júl. 17. (péntek)

Júl. 18. (szombat) *Szentmise csak este 18.30-kor van!*

Július 19. ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP. Szentmisék: 9.00-órakor, 10.30, és 18.00

Júl. 20. (hétfő)

Júl. 21. (kedd)

Júl. 22. (szerda) Szt. Brigitta szerzetesnő ünnepe

Júl. 23. (csütörtök) Szentségimádás 17.30-tól.

Júl. 24. (péntek)

Júl. 25. (szombat) Szt. Jakab apostol ünnepe *szentmise csak este 18.30*

Július 26. ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP. Szentmisék: 9.00-órakor, 10.30, és 18.00

Júl. 27. (hétfő)

Júl. 28. (kedd)

Júl. 29. (szerda)

Júl. 30. (csütörtök) Szentségimádás 17.30-tól

Júl. 31. (péntek) Loyolai Szt. Ignác ünnepe

Augusztus 1. (szombat) *Szentmise csak este 18.30-kor van!*

Augusztus 2. ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP. Szentmisék: 9.00-órakor, 10.30, és 18.00-órakor. 17.15-től rózsafüzért imádkozunk, szentmise után titokcsere

Szent Erzsébet Plébánia

Cím: 1171 Budapest, Szabadság sugárút 39. T:258-4074

Fogadó órák: hétfő 16-17, szerda 10-11, péntek 10-11.

Templomunk júliusi miserendje

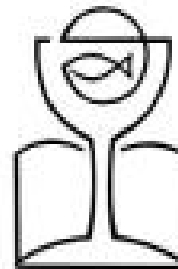
Hétköznapokon: 18:30

Szombati szentmise: csak **18:30**-kor !

Csütörtöki szentségimádás a ½ 7-es szentmise előtt!

Vasárnap: 9.00 óra (gyermek részére), **10:30 és 18:00 !**

2009. PÁPOK ÉVE

XVI. Benedek pápa egy nappal a papok évének megnyitása előtt üzenetet intézett a világ valamennyi katolikus papjához. A többoldalas levélben a pápa a papi hivatás ideáljaira emlékeztette a lelkipásztorokat.

A mai papoknak Vianney Szent János, az arsi plébános példája által kell megtanulniuk, hogyan azonosulhatnak teljesen saját feladatukkal – hangsúlyozza a pápa.

A levélben a Szentatya a világiakkal való együttműködésre, a püspökökkel és a paptestvérekkel megélt egységre buzdítja a lelkipásztorokat. Ki kell használni az „új tavasz” lendületét is, amelyet a lelkeségi mozgalmak létrejötte jelent az egyházban. A pápa az egyházi személyek által elkövetett hibákról és mulasztásokról is szót ejt. Mint írja, az ilyen eseteket nem lehet eléggé sajnálni. Ezek leküzdéséhez nemcsak a gyengeségek beismerésére van szükség, hanem arra is, hogy a nagyszerű papok példájában örömmel ráismerjünk Isten ajándékára.

A pápa hangsúlyozza: a bűnbocsánat szentségét újra a lelkipásztorkodás középpontjába kell helyezni. „Az arsi plébános korában Franciaországban a gyónás nem volt egyszerűbb, sem könnyebb kérdés, mint napjainkban” – fogalmaz az üzenetben a Szentatya. Prédikációival és mindennapi jelenlétével Vianney Szent János mégis egyre több embert az egyházhoz tudott vonzani. (MK)

A világból való

A világból való, de nem a világé,
ajkán a szó az áldásé, s az imáé.
Te hívtad meg őket, és ők
meghallván szavad,
Követek Atyám, keresvén a Te
utad.

Papjaid lettek, kik már Neked
élnek,
Kik most nyomodban járva a
világba lépnek,
Hogy hirdessék szavad minden
népnek,
S elvigyenek a szívükben
mindenkihez Téged.

Tedd hát szívüket erőssé s
bátorrá,
Ajkukon a szót tűzessé, mindent
áthatóvá,
Hogy ne leljenek oly kemény
szívre,

„A Papok éve nemcsak a papoknak, hanem mindenkinek fontos” – mondta a június 19-én kezdődő ünnepi évre utalva Federico Lombardi SJ, vatikáni szóvivő, aki szerint a papok éve a papok megszentelődésének, s így az Egyház megújulásának kezdete lesz.

Lombardi e heti jegyzetében XVI. Benedek pápa szavait idézte, aki azzal szokta átadni a rózsafüzért a papoknak egy-egy látogatás végén, hogy „még a papoknak sem szabad megfélemlenük az imádságról!” „Ez jutott eszembe, amikor a pápa meghirdette a papok évét, amely egybeesik Vianney Szent János halálának 150. évfordulójával. Az arsi plébános lelkisége és buzgalma ragyogó példa a papok számára, különösen a lelkipásztorkodásban” – mondta a szóvivő, majd hozzátette: a pápa azonban óva inti a papokat attól, hogy munkájuk vagy gondjaik közepette elhanyagolják az imádságot: „Mindig erős a kísértés, hogy felszínesen elhadarjuk az imádságot, engedve, hogy egészen lekössenek elfoglaltságaink és emberi gondjaink.” Az arsi plébános szerint „egyesek mintha azt mondanák a Jóistennek: 'Csak két szót szeretnék mondani; gyorsan elmondom, s már itt sem vagyok.'

„Ha az Istennel való egység problémájával minden keresztény szembesül, még élesebben vetődik fel ez a papok esetében, akik egyre kevesebben, de mindenképpen túl kevesen vannak a feljuk irányuló igényekhez képest.

Mely ne nyílna meg az isteni
örömhírre.

Oltárodhoz lépnek, hol a föld s az
ég összeér,
Hol megáldott kezeik között,
jelenvalóvá lesz a golgotai
szenvedés,
S közénk száll a szent Test s a
drága Vér.

Áldd meg Uram őket, s kísérd
útjukat,
Mutassa mindig erős jobbod a
helyes utat.
Ölelj szívedre minden papot,
Kik elfogadták a Te szent
akaratod.

(Balázs László
III. évf. papnövendék)

Természetesen minden pap elsősorban maga felelős a saját megszentelődéséért, de az a hívő közösséget is nagyban érinti. Egy-két méltatlan pap példája súlyosan csorbíthatja az Egyház szavahihetőségét; másrészt viszont a közösség lelki együttérzése hatalmas támaszt jelent a papnak mind a lelki életben, mind az apostolkodásban. A papok éve tehát nemcsak a papoknak, hanem mindenkinek fontos” – mondja Federico Lombardi. (Magyar Kurír)

Életige(részlet) – 2009. január

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek.” (Jn 15,5)

El tudsz képzelni egy szőlővesszőt, amelyet levágtak a tőkéről? Nincs jövője, nincs semmi reménye, nem fog már gyümölcsöt teremni. Csak az a sorsa, hogy elszáradjon és tűzre vessék. Gondold el, keresztény létedre milyen siralmas lelki halál vár rád, ha elszakadsz Krisztustól. Abszolút terméketlenség, még akkor is, ha reggeltől estig robotolsz, ha azt hiszed, hogy javára vagy az emberiségnek, akkor is, ha barátaid sikeresnek tartanak, ha gyarapszik a vagyoned és jelentős áldozatokat is hozol. Lehet, hogy az efféle dolgoknak számodra van értelme itt a földön, de semmi jelentőségük sincs Krisztus és az örökkévalóság szempontjából. Csak az örök élet számít igazán!

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek.”

Hogyan maradhat Krisztusban, és Krisztus hogyan maradhat benned? Hogyan lehetsz zöldellő, dús szőlővessző, amely egy testet alkot a szőlőtővel? Mindenekelőtt hinned kell Krisztusban. Ez azonban nem elég. Hitednek hatással kell lennie konkrét életedre. E hitnek megfelelően kell élned, tehát tettekre kell váltanod Krisztus szavait. Nem mellőzheted az isteni eszközöket sem, amelyeket Krisztus ránk hagyott, hogy egységben élhessünk vele, vagy helyreállítsuk az egységet, ha netán megszakítottuk volna. Továbbá Krisztus nem tekint igazán hozzá tartozónak, ha nem igyekszel beilleszkedni egyházi közösségedbe, a helyi egyházba.

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, s én benne, az bő termést hoz. Hisz nélkülem semmit sem tehettek.”

„Aki bennem marad, s én benne...” Észrevetted, Krisztus arról beszél, hogy mi egyek lehetünk vele, ugyanakkor szól az Ő egységéről is velünk? Ha egyek vagyunk vele, akkor bennünk van, jelen van szívünk mélyén. Így bontakozik ki a kapcsolat, a kölcsönös szeretet párbeszéde, az együttműködés Jézus és miköztünk, tanítványai között. S az eredmény a bő termés, mint amikor a szőlőtőhöz szorosan kapcsolódó vessző zamatos fürtöket terem.

A „bő termés” azt jelenti, hogy képes leszel az eredményes apostolkodásra, arra, hogy kinyisd az emberek szemét, s ők megértsék Krisztus egyedülállóan forradalmi szavait. És hogy követni is tudják, erőt tudsz majd önteni beléjük. A „bő termés” azt is jelenti, hogy képes leszel kisebb vagy nagyobb műveket életre hívni és fölépíteni, hogy Istentől kapott adottságaidnak megfelelően enyhíts a világ bajain. A „bő termés” sok termést jelent, nem keveset! Ez azt is jelentheti, hogy a körülötted lévő emberek közé a nagylelkűség, a megosztás és a kölcsönös szeretet szellemét tudod vinni.